

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/314/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613207916
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613207916.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, so sídlom Na vřšku 12, Bratislava, IČO: 31 819 702, proti odporcom: v 1/ rade C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Y. XX, štátny občan SR, v 2/ rade Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. Y. XX, t. č. C. XXX, štátna občianka SR, v konaní o zaplatenie 555,- eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/179/2013-35 zo dňa 15.10.2013, takto

rozhodol:

Odvolanie navrhovateľa v časti, v ktorej napadol rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým odporcom 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 230,- eur spolu s 9,5 % úrokom ročne zo sumy 230,- eur od 20.07.2011 do zaplatenia, o d m i e t a .

Rozsudku okresného súdu s a vo výroku, ktorým odporcom 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 230,- eur spolu s 9,5 % úrokom ročne zo sumy 230,- eur od 20.07.2011 do zaplatenia, n e d o t ý k a .

Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporcom 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 230,- eur, ktorú sumu súd povolil odporcom 1/ a 2/ splácať v 20,- eur mesačných splátkach vždy do každého 15. dňa toho-ktorého mesiaca, pričom prvá splátka je splatná právoplatnosťou tohto rozsudku a nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh, spolu s 9,5 % úrokom ročne zo sumy 230,- eur od 20.07.2011 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Odporcom 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe navrhovateľa v časti uvedenej vo výrokovej časti tohto rozsudku vyhovel, keď mal za preukázanú jej dôvodnosť. Súd mal za preukázané, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom 1/ ako dlžníkom, odporcom 2/ ako spoludlžníkom bola dňa 08.03.2011 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 420110552, teda za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorou veriteľ poskytol odporcom úver vo výške 500,- eur, za úrok vo výške 14 % z istiny a odmenu 5 % z istiny, pričom odporcovia 1/, 2/ sa zaviazali istinu

vo výške 500,- eur a odplatu vo výške 95,- eur, spolu 595,- eur zaplatiť v 7 mesačných splátkach, 2 mesačné splátky po 10,- eur a v 5 mesačných splátkach po 115,- eur. Priemerná RPMN predstavovala 41,39 % a podľa článku 1 Obchodných podmienok výška RPMN pri splatnosti úveru 7 mesiacov činí 66,19 %. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch musí zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem iného, obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov. V prípade absencie uvedených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa úver podľa § 11 ods. 1 považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania absentuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania nerozlišuje istinu a úroky. Navrhovateľ pritom v zmluve formuloval povinnosť odporcov na vrátenie istiny 500,- eur a odplaty 95,- eur, bez rozlíšenia úroku, hoci podľa zmluvy je úver poskytnutý za odmenu a úrok. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania neobsahovala uvedenú zákonom stanovenú náležitosť, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd mal za preukázané a medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že odporcovia uhradili 40,- eur a 230,- eur, spolu 270,- eur, ktorú sumu 230,- eur veriteľ započítal na úhradu splátky na základe ním tvrdenej zmluvy o poskytovaní domáceho servisu. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že takáto zmluva medzi účastníkmi konania bola uzavretá, preto súd čiastku 230,- eur započítal na úhradu istiny navrhovateľom uplatnenej pohľadávky. Súd dáva do pozornosti, že výška splátky na základe navrhovateľom tvrdenej zmluvy o poskytovaní domáceho servisu je zhodná s výškou splátky dojednanej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odporcom bol poskytnutý úver vo výške 500,- eur, zaplatili 270,- eur, teda zostáva uhradiť 230,- eur, v ktorej časti súd žalobe navrhovateľa vyhovel. Súd navrhovateľovi priznal uplatnené úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo súdom priznanej sumy od 20.07.2011 do zaplatenia, keď výška úroku z omeškania je v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu omeškania. Odporcovia boli vyzvaní na zaplatenie výzvou zo dňa 31.05.2011 v lehote do 5 dní od obdržania výzvy, teda ku dňu 20.07.2011 boli preukázateľne v omeškani so splatením peňažnej pohľadávky. V zostávajúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Podmienkou platného dojednania zmluvnej pokuty podľa § 544 Občianskeho zákonníka je jej písomná forma, pričom nestačí odkaz na Obchodné podmienky veriteľa, t. j. tieto majú slúžiť k tomu, aby si v nich účastníci dojednali dojednanie technického alebo vysvetľujúceho charakteru, nesmú slúžiť na to, aby si v nich dodávateľ formoval dojednanie, ktoré majú závažný dopad na práva spotrebiteľa, najmä v jeho majetkovej sfére, v ktorej nepochybne ustanovenie o zmluvnej pokute je.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p. súd povolil odporcom 1/, 2/ súdom priznanú sumu splácať v 20,- eur mesačných splátkach, keď zohľadnil, že odporkyňa 2/ poberá invalidný dôchodok a odporca 1/ pracuje na polovičný pracovný úväzok. Na ochranu oprávnených záujmov navrhovateľa zároveň určil, že ak odporcovia 1/, 2/ nezaplatia čo i len jednu splátku, stane sa splatným celý dlh.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že odporcom 1/, 2/, ktorí mali prevažný úspech vo veci, právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže títo si trovy konania neuplatnili žiadne.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, keď rozsudok napadol v celom rozsahu vo výrokoch, ktorým odporcom 1/, 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 230,- eur v mesačných splátkach 20,- eur, vždy do každého 15. dňa toho-ktorého mesiaca spolu s 9,5 % úrokom ročne zo sumy 230,- eur od 20.07.2011 do zaplatenia a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Má zato, že postupom okresného súdu sa navrhovateľovi odňala možnosť konať pred súdom. Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Okresný súd v danej právnej veci vykonal dôkaz len výsluchom odporcu 2/, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že žiadnu zmluvu o domácom servise neuzavrel. Odvolateľ v danej veci uvádza, že mu bola odňatá možnosť sa k tomuto dôkazu vyjadriť. Podľa názoru odvolateľa, právom účastníka je označiť dôkazné prostriedky na preukázanie jeho skutkových tvrdení, povinnosť tieto tvrdené dôkazy predložiť a v treťom rade právo k jednotlivým návrhom na dôkazy a ku všetkým vykonaným dôkazom sa vyjadriť jednotlivo, ako aj k celku ku konaniu, pričom sú to dva rozličné procesné úkony. Odvolateľovi bolo odňaté právo vyjadriť sa k výsluchu odporcu 2/, pričom nemal možnosť k uvedenému vykonanému dôkazu vyjadriť svoje stanovisko, nakoľko súd svojím konaním nevytvoril

priestor na takéto vyjadrenie. Takýmto postupom súd zaťažil konanie vadou spočívajúcou v odňatí možnosti konať pred súdom. Predmetom tohto súdneho konania je pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420110552, ktorú sporné strany uzavreli dňa 08.03.2011 a nie zmluva o poskytovaní domáceho servisu. Odvolateľ návrh na vydanie platobného rozkazu doplnil dostatočným množstvom presvedčivých dôkazov. Postup súdu, že nepreskúmal tvrdenie odporcu 2/, ktoré vykonal na pojednávaní, že nevyzval odvolateľa na preukázanie existencie alebo neexistencie zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, zaťažil toto konanie ďalšou vadou, ktorá odôvodňuje dôvodnosť odvolania. Rovnako je odvolateľ názoru, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný, nakoľko odôvodnenie predmetného rozsudku neobsahuje postup súdu, resp. právne úvahy, ako dospel k záveru, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu neexistuje. Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporcovia 1/, 2/ sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd pred meritórnym preskúmaním veci skúmal prípustnosť podaného odvolania.

Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorý je však subjektívne oprávnený podať len ten účastník, ktorému je rozhodnutím súdu spôsobená ujma na jeho právach.

Pokiaľ navrhovateľ podal odvolanie do celého rozsudku okresného súdu, a to proti všetkým jeho výrokom, krajský súd konštatuje, že navrhovateľ nebol subjektívne oprávnený na podanie odvolania voči tej časti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 230,- eur spolu s 9,5 % úrokom ročne zo sumy 230,- eur od 20.07.2011 do zaplatenia.

Touto časťou rozsudku okresného súdu bolo žalobe navrhovateľa vyhovené a navrhovateľ nebol v tejto časti rozsudku subjektívne oprávnený na podanie odvolania. Odvolanie navrhovateľa je preto v tejto časti neprípustné a krajský súd ho v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odmietol.

Výrok rozsudku okresného súdu, ktorým odporcom 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 230,- eur spolu s 9,5 % úrokom ročne zo sumy 230,- eur od 20.07.2011 do zaplatenia, nie je predmetom odvolacieho prieskumu a krajský súd sa ho nedotýka.

V súlade s ust. § 212 ods. 1 O. s. p. na základe podaného odvolania krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti súd žalobu navrhovateľa zamietol, vo výroku o trovách konania a vo výroku o odloženej splatnosti priznanej istiny. Krajský súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p..

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolateľ namieta odňatie možnosti konať pred súdom z dôvodu, že mu bolo odňaté právo vyjadriť sa k výsluchu odporcu v 2/ rade, keď nemal možnosť k uvedenému vykonanému dôkazu vyjadriť svoje stanovisko a súd mu nevytvoril priestor na takéto vyjadrenie. Zároveň rozsudok považuje za nepreskúmateľný pre nedostatok odôvodnenia rozsudku.

Odňatím možnosti konať pred súdom je taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za

účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Musí ísť však o znemožnenie realizácie konkrétnych práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov účastníkov Občiansky súdny poriadok upravuje viacero prostriedkov ich uplatnenia. Väčšina práv a povinností účastníkov konania sa realizuje na pojednávaní. Účasť na pojednávaní je právom a zároveň aj povinnosťou účastníkov konania. Práve na pojednávaní sa oboznamuje návrh, prednáša sa obrana protistrany, navrhujú sa a vykonávajú dôkazy, poskytuje sa právo záverečnej reči a podobne. Pokiaľ sa riadne predvolaný účastník pojednávania z vlastného rozhodnutia nezúčastní bez toho, aby svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôležitých dôvodov, niet zákonného dôvodu pre odročenie pojednávania.

Nemožnosť uplatnenia procesných práv a povinností, ktoré účastník nemohol uplatniť pre neúčasť svoju a jeho právneho zástupcu, je dôsledkom jeho vlastnej nečinnosti, nie však porušením povinnosti súdu.

V predmetnej veci sa pojednávanie uskutočnilo dňa 15.10.2013. Navrhovateľ a jeho právny zástupca boli na pojednávanie riadne predvolaní, keď predvolanie im bolo doručené 17.09.2013 do vlastných rúk. Pojednávania sa nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Svoju neprítomnosť ospravedlnili a žiadali, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti.

Okresný súd postupoval správne, keď pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu. Povinnosťou okresného súdu bolo vykonať na pojednávaní predložené a navrhnuté dôkazy a zabezpečiť výsluch prítomnej odporkyne v 2/ rade.

Pokiaľ sa navrhovateľ a jeho právny zástupca nemohli vyjadriť k výsluchu odporkyne, stalo sa tak ich vlastnou nečinnosťou, keď nevyužili svoje právo zúčastniť sa nariadeného pojednávania. Na odročenie pojednávania neexistoval dôležitý dôvod a okresný súd postupoval správne, keď po ukončení dokazovania vec rozhodol.

Pokiaľ ide o samotný priebeh dokazovania, okresný súd vzhľadom na predmet konania sa zameral na tvrdenie odporkyne v 2/ rade, v akom rozsahu došlo k splateniu dlžnej sumy. Z výsluchu odporkyne vyplynulo, že odporcovia 1/, 2/ okrem úhrady sumy 40,- eur, ktorú zhodne tvrdil navrhovateľ, zaplatili navrhovateľovi sumu 230,- eur (2 x po 115,- eur), čo navrhovateľ v predložených dokladoch viedol síce ako úhrady od odporcov, uvádzal ich však z titulu domáceho servisu. Keďže k predmetným úhradám došlo podľa tvrdenia odporkyne v 2/ rade na úver, ktorý je predmetom súdneho sporu, výškou splátok a časovým obdobím tieto úhrady zodpovedajú dohodnutým úverovým podmienkam a uzatvorenie iného právneho vzťahu medzi účastníkmi preukázané nebolo, okresný súd postupoval správne, keď na základe vykonaných dôkazov započítal na úhradu poskytnutého úveru splátky v súhrnnej výške 270,- eur.

Okresný súd v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. rozsudok jasne a logicky odôvodnil, pričom z neho vyplývajú skutkové a právne závery, z ktorých rozhodnutie súdu vychádza.

Odvolačný súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaateľ v odvolaní nenapadol tie skutkové a právne dôvody, ktoré boli hmotnoprávnymi dôvodmi zamietnutia uplatneného návrhu vo zvyšku žalovanej sumy, t. j. vo výške 325,- eur s príslušenstvom, a preto tieto dôvody nie sú predmetom odvolacieho prieskumu.

Rovnako odvolateľ nespochybnil rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým umožnil priznaný dlh odporcom 1/, 2/ splácať v 20,- eurových mesačných splátkach so splatnosťou, ako je určená vo výroku rozsudku, s poukazom na nepriaznivé osobné a majetkové pomery odporcov v 1/ a v 2/ rade.

Z uvedených dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 O. s. p. s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, odporcom v 1/ a v 2/ rade však trovy odvolacieho konania nevznikli, preto im odvolací súd ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.